

«Μια σταγόνα από το αίμα του Χριστού κάνει λειώμα τις αμαρτίες σας»

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο πελεκάνος είναι φιλόστοργος• αγαπά τα παιδιά του και τρέχει να τους βρη τροφή. Την ώρα όμως που λείπει πάει το φίδι στη φωλιά, τσιμπάει και δηλητηριάζει τα πουλιά. Όταν έρχεται ο πελεκάνος και βλέπει τα πουλάκια να σπαρταράνε, σχίζει με το ράμφος το στήθος του και τους μεταγγίζει από το καθαρό αίμα του• έτσι τα σώζει. «Ωσπερ πελεκάν τετρωμένος την πλευράν σου, Λόγε, σούς θανόντας παίδας εξώωσας επιστάξας ζωτικούς αυτοίς κρουνοίς».

Ο Χριστός καλεί• «Πίετε εξ αυτού πάντες, τούτό εστι το αίμα μου...» (Ματθ. 26,27). Μας ποτίζει, μας μεταγγίζει το πεντακάθαρο αίμα του. Την ώρα που κοινωνάς, κάθε σταγόνα είναι το αίμα του Χριστού που αχνίζει. Ο Χριστός σώζει όλους, και τους πιο μεγάλους ακόμη αμαρτωλούς.

Η αξία ενός γιατρού φαίνεται αν θεραπεύη όχι μια μικρή πάθησι αλλά και τις βαρειές αρρώστιες. Και σήμερα βλέπουμε ένα τέτοιο άρρωστο, έναν πολύ βαρειά αμαρτωλό που έσωσε ο Χριστός. Είναι ο απόστολος Παύλος. Ήταν διώκτης και

ήθελε ν' αφανίση τους Χριστιανούς. Θα πη κανείς• Πως τον ανεχόταν ο Χριστός; Μπορούσε ο Χριστός να στείλη αστροπελέκι να τον κάψη. Δεν το έκανε, γιατί μακροθυμούσε• ήξερε, ότι απ' το κάρβουνο αυτό θα γίνη ένα διαμάντι. Γι' αυτό τώρα ο Παύλος λέει• Ήμουν αμαρτωλός, αλλά ο Χριστός με έσωσε• ήρθε στον κόσμο να σώση τους αμαρτωλούς, και πρώτος απ' όλους είμαι εγώ (Α΄ Τιμ. 1,15).

Αδέρφια μου, μην απελπισθήτε• μετανοείτε. Μια σταγόνα από το αίμα του Χριστού κάνει λειώμα τις αμαρτίες σας. Και μην αργείτε, γιατί η ώρα πέρασε. Είνε δώδεκα παρά πέντε. Δεν έχω κλειδί ν' ανοίξω τις καρδιές σας, να μετρήσω τ' αμαρτήματά σας. Ο Χριστός τα ξέρει και τα ζυγίζει όλα. Ανοίξτε τις καρδιές, βγάλτε τ' αμαρτήματά σας στην εκκλησία, εξομολογηθήτε με ειλικρίνεια. Ελάτε κοντά στο Χριστό, γονατίστε μπροστά του, και στην καρδιά σας θα αισθανθήτε παράδεισο. Κι όταν έρθη η τελευταία ώρα της ζωής μας, να πούμε• «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου»(Λουκ. 23,42)• αμήν.

(†) Επίσκοπος Αυγουστίνος

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία, η οποία έγινε σε Ι. ναό της Νεαπόλεως – Κοζάνης (Μητροπόλεως Σισανίου & Σιατίστης) τον Σεπτέμβριο του 1965.